

NEDERLANDS FORENSISCH INSTITUUT

Sectie op uit water geborgen lichamen

Het NFI krijgt regelmatig vragen rondom secties op lichamen die in het water zijn aangetroffen. Hieronder staan een aantal veelvoorkomende vragen en antwoorden over dit onderwerp. Binnen de pathologie worden lichamen die uit het water worden geborgen 'waterlijken' genoemd.

Hoe gaat een sectie in zijn werk?

Meer informatie over een sectie staat in onze brochure 'Informatie over gerechtelijke sectie' en op de pagina Pathologie van deze website.

Hoeveel secties doet het NFI per jaar?

Het NFI verricht ongeveer 500 tot 600 secties per jaar.

Wat is een 'waterlijk'?

Kort gezegd is een waterlijk een lichaam dat uit water of een andere vloeistof geborgen wordt en hierin gelegen heeft. Deze lichamen worden geborgen uit zeeën, meren, sloten en rivieren, maar ook uit zwembaden, badkuipen en tuinvijvers.

Waar herken je een waterlijk aan?

Als een lichaam kort in het water gelegen heeft, zie je hier weinig bijzonders aan. Wanneer een lichaam langer in het water heeft gelegen, kun je dit zien aan bepaalde kenmerken. De voornaamste kenmerken zijn: een wasvrouwenhuid aan handen en voeten (een bepaalde soort rimpeling van de huid, vergelijkbaar met de rimpels die ontstaan als iemand lang in bad zit) en het loslaten van de opperhuid. Tevens is bij waterlijken de lijkvlekontwikkeling afwezig.

Waarom zie je vaak dat waterlijken verminkt zijn ?

Waterlijken zijn soms verminkt. Dit komt doordat aaseters (kreeftjes, vissen etc) het lichaam aanvreten en doordat het lichaam in aanraking kan komen met scheepsschroeven of andere mechanische inwerking zoals bijvoorbeeld sluisdeuren.

Is er verschil tussen een lichaam dat zoet water of in zout water heeft gelegen?

Qua sectiebevindingen is er feitelijk geen substantieel verschil tussen een lichaam dat in zoet of in zout water gevonden wordt. Het verschil zit vooral in de verschillende flora en fauna die in zoet of in zout water voorkomen. Daardoor spelen verschillende mechanismen een rol; haaien en andere grote roofvissen komen overwegend alleen in zout water voor.

In hoeverre verschilt een sectie van een waterlijk van een reguliere sectie?

Tussen een reguliere sectie en een sectie van een lichaam dat uit water is geborgen, is geen wezenlijk verschil. Bij een sectie op een waterlijk worden er evenwel enkele aanvullende onderzoeken uitgevoerd, zoals radiologie (voor bijvoorbeeld scannen van kogels), identificatie (orthodontologie en antropologie) en toxicologie (voor de toedracht van het te water raken, bijvoorbeeld nagaan of er lichaamsvreemde stoffen aanwezig zijn, zoals alcohol of drugs).

Kan er op basis van een sectie worden vastgesteld of verdrinking de doodsoorzaak is?

De diagnose verdrinking is eigenlijk een diagnose bij uitsluiten van alle andere doodsoorzaken. Er zijn bij verdrinking een aantal bevindingen die verdrinking aannemelijk kunnen maken. Er zijn geen sluitende bewijzen voor de diagnose verdrinking. In een sectierapport zou als verdrinking wordt overwogen, komen te staan: er was bij sectie geen anatomische of toxicologische doodsoorzaak vaststelbaar, de bevindingen waren niet specifiek maar zouden (goed, zeer goed etc) kunnen passen bij verdrinking als oorzaak van het intreden van de dood, een andere doodsoorzaak was niet aanwijsbaar.

Waarom komen er in de zomer meer lichamen bovendrijven dan in andere periodes?

In de zomer zijn er meer mensen op of nabij het water, waardoor er ook meer mensen te water raken en verdrinken. Bij warm weer komen lichamen ook eerder bovendrijven door gasontwikkeling en gasvorming in het lichaam.